

Κάποτε, η Αθηνά πήγε στον ετεροθαλή αδελφό της, τον Ήφαιστο, και του ζήτησε να της φτιάξει μια πανοπλία. Ο κουτσός θεός θαμπώθηκε από την ομορφιά της και την πήρε στο κυνήγι, προσπαθώντας, παρ' όλο που ήταν κουτσός, να την φτάσει και να την βιάσει. Η Αθηνά μπόρεσε να τον αποκρούσει. Όμως, μέσα στην πάλη τους, ο Ήφαιστος δεν κατάφερε να συγκρατηθεί. Το σπέρμα του λέρωσε τον μηρό της θεάς. Με σιχασιά, η Αθηνά πήρε ένα κουβάρι μαλλί, σκούπισε τον μηρό της και το πέταξε στη γη. Γεννήθηκε ο Εριχθόνιος (έριο = μαλλί, χθων = γη) που πολλοί τον μπερδεύαν με τον Ερεχθέα. Ήταν κι αυτός μισός φίδι και μισός άνθρωπος. Ήταν το κατοπινό φίδι του ναού της Αθηνάς ή του Ερεχθείου στην Ακρόπολη.

Η Αθηνά ανέλαβε να μεγαλώσει το μωρό, χωρίς ποτέ να το δείχνει σε κανέναν. Όταν, κάποια μέρα, θέλησε να στηρίξει την Ακρόπολη της Αθήνας που κινδύνευε να γείρει, άφησε το μωρό σ' ένα κλειστό καλάθι να το φυλάξουν οι κόρες του Κέκροπα και πήγε στην Παλλήνη να φέρει ένα βράχο. Επιστρέφοντας, μια κουρούνα της πρόφτασε ότι οι νεαρές άνοιξαν το καλάθι, απ' όπου βγήκε το φίδι και τις δάγκωσε. Η Αθηνά ταραχτήκε κι ο βράχος έπεσε από τα χέρια της Έτσι, λένε, δημιουργήθηκε ο Λυκαβηττός. Τιμώρησε και τη μαρτυριάρα κουρούνα (με αποτέλεσμα να μη μπορεί πια κάποιος να δει κουρούνα ανάμεσα στον Λυκαβηττό και την Ακρόπολη) αλλά και τις γεμάτες περιέργεια κόρες, που τρελάθηκαν, έπεσαν από τον βράχο της Ακρόπολης και σκοτώθηκαν. Κατά άλλη εκδοχή, τις κυνήγησε το φίδι, ο Εριχθόνιος, και τις ανάγκασε να γκρεμιστούν από την Ακρόπολη.

(τελευταία επεξεργασία, 9 Μαρτίου 2021)